

Обласний конкурс есе

“Життєвий шлях і діяльність Михайла Грушевського”

Автор: Вишняк Анна Олександрівна

Учениця 10-Б класу

Чернігівського ліцею № 32

093 37 13 758

Керівник: Католик О. В.

учитель української мови та літератури

Вечоріє. Повертаюсь додому...

Знайома вулиця, будинки, залиті вечірнім сонцем, стара груша, оповита сизою млою, але вся ця краса не може витіснити у мене з голови думки про сьогодні.

Раніше мене не дуже цікавили політичні проблеми нашої держави. Вони існували нібито осторонь, а зараз-кожна мить, кожна думка про них. Вважаю, що сучасне життя не залишає байдужим нікого.

Небо, ніби відчуло мій настрій і хвилювання, стало похмурим.

Усе більше й більше моя свідомість поринає у вир подій. У пам'яті спливає розповідь класного керівника про історію нашої держави: від славетного козацтва до часів проголошення Центральною Радою незалежної національної Української держави. Становлення молоді України припало на бурхливі революційні часи 1917-1918 років.

Мене вразила постать видатного українського державного та політичного діяча, Голови Центральної Ради України-Михайла Сергійовича Грушевського. Коли він очолив Центральну Раду, то був глибоко переконаний, що нова українська державність має базуватися на принципах демократії і закону. Своєю працею "Історія України-Руси" Михайло Грушевський закладав міцні підвалини української державності. Він закликав пам'ятати, що ми репрезентуємо великий народ, і повинні представляти його гідно.

Новиною для мене стало те, що Михайло Сергійович Грушевський – унікальна людина, вчений світового рівня, творча спадщина якого дивує своїм розмаїттям інтересів, енциклопедичністю, універсальністю. Це унікальна людина, учений світового рівня, творча спадщина якого дивує

своїм розмаїттям інтересів, енциклопедичністю, універсальністю. Його перу належать близько двох тисяч праць з історії, соціології, літератури, етнографії, фольклору. Ще й досі неповною мірою досліджено його публіцистик, епістолярний доробок. Та насамперед він увійшов у вітчизняну історію як її великий літописець, автор фундаментальної “Історії України – Руси”, справедливо названої метрикою нашого народу.

Михайло Грушевський – видатний громадський і державний діяч, визнаний лідер національно-демократичної революції. Він належить до тих політиків, які повністю пізнали велич і насолоду тріумфу і гіркоту поразки, але до кінця залишилися вірними ідеї усього життя-самоствердженню свого народу. Це про нього сказав Олександр Оглоблин: ”Свій довг, свій обов’язок перед українським народом, перед Україною, перед Українською Державою й насамперед перед українською наукою Грушевський виконав. Але чи сповнили ми, сучасники й спадкоємці Грушевського, свій обов’язок визнання, пошани і вдячності перед пам’яттю великого українського історика й великого українського громадянина?”

Зі слів вчителя дізналася, що до всіх питань Михайло Сергійович підходив, усвідомлюючи життєві інтереси українців. Спільною рисою всього, чого торкалося перо Михайла Грушевського, на мою думку, є глибока переконаність у правоті української справи: відродження вітчизняної школи та педагогіки, повернення історичної пам’яті народу. Саме це стало справою життя М. Грушевського. Ще з дитинства він захоплювався історією, любов до вивчення якої успадкував від батька і проніс через усе життя. Не менш важливе значення для сучасності має всебічно обґрунтована ним ідея суверенності українського народу, або, як казав Михайло Грушевський, “право самому порядкувати на власній землі”... Досвід показав, що еволюція людства, попри всі складнощі, має тенденцію до встановлення справедливого демократичного ладу. Влада у

державі має належати особам, які обрані народом на демократичних засадах, працюють для народу, спираються на волю його більшості.

У своїй праці “На порозі Нової України” вчений зазначив: “Які б тяжкі проби не судила переходити Україні і українському народові історична доля, які пертурбації не лежали б ще перед ними, великі часи творчості Української Центральної Ради й її акти зостануться великою епохою її розвою, твердою підставою національного будівництва”.

Академік Грушевський став архітектором та головним будівничим Української Народної Республіки. Разом зі своїми однодумцями закладав міцний фундамент майбутньої держави, побудованої за принципами, що відображені в універсалах Центральної Ради.

Все життя видатного вченого було спрямоване на відновлення української державності та історичної справедливості. Справжня демократія можлива тільки в незалежній суверенній державі!

Україна має право на незалежність, самовизначення, вільний розвиток держави.

Чомусь сьогодні знайома дорога додому здавалася невимовно тяжкою та довгою.

Останні промені сонця лагідно торкнулися верхівки старої груші, ковзнули по дахах будинків і сховалися за обрієм.

Я вдома...

Моя кімната занурилася у сутінки.

Вмикаю телевизор, і почує, ніби пронизливий вітер, продовжує навіювати неспокійні думки.

Невже Україна – держава, яка не гідна європейських стандартів?

На це питання кожен має власну відповідь, та одне залишається незмінним: Ми - Є! І Вічно Будемо! Головне – не втратити автентичності культури нашого народу, його традицій!

Лягають спати люди, з'являються зорі на небі.

Ніч...